

POŻEGNANIE ABSOLWENTÓW

Bursy Szkolnej nr 5 w Lublinie
w roku szkolnym 2019/2020

BURSA
SZKOLNA NR 5
W LUBLINIE

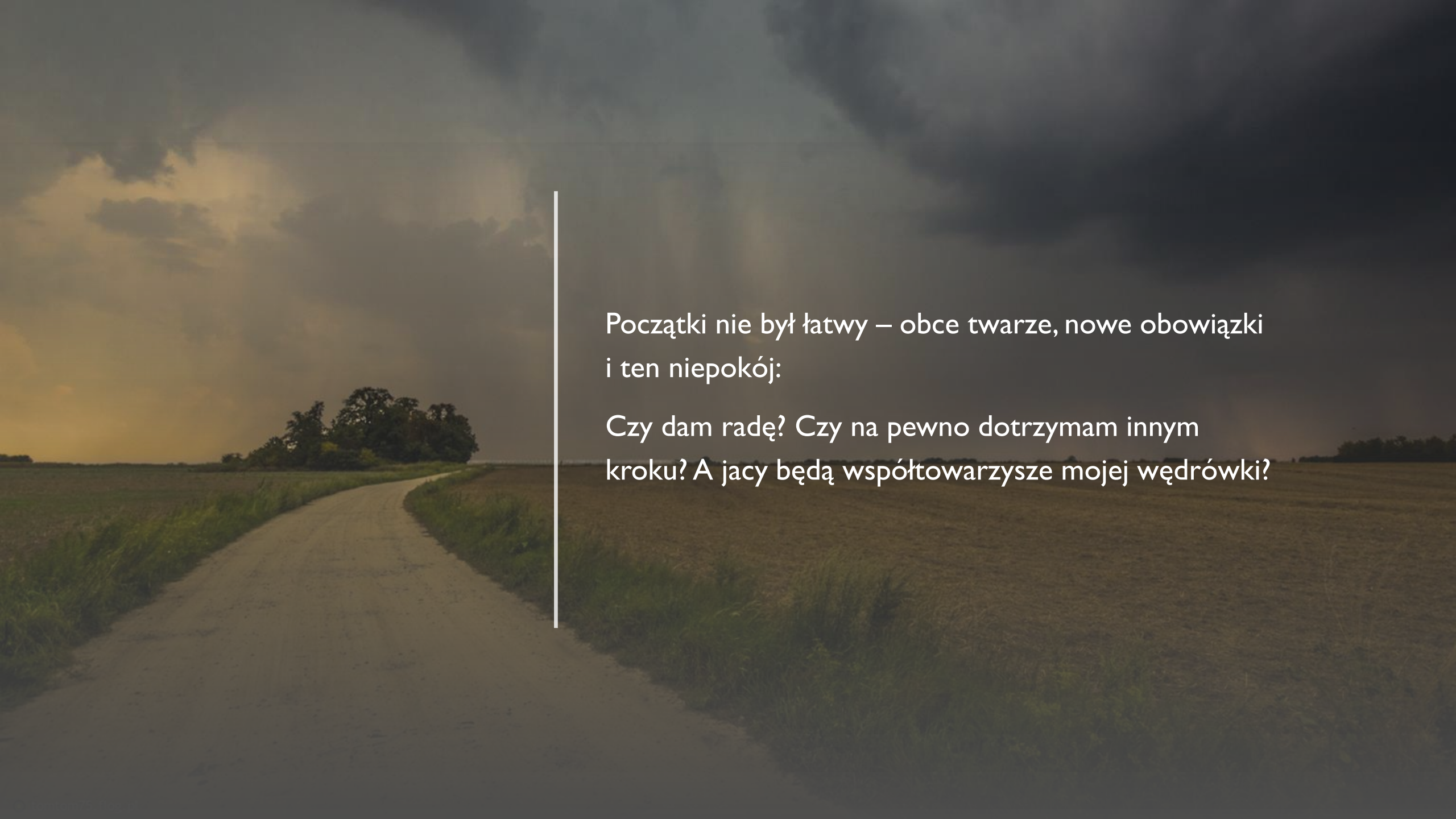

...ZŁAPCIE W ŻAGLE POMYŚLNE WIATRY,
PODRÓŻUJCIE, ŚNIJCIE, ODKRYWAJCIE ...

A hand is shown in the foreground, holding a vibrant rainbow. The background features a vast, golden-brown field under a dramatic, cloudy sky. A single, leafy tree stands on a small rise in the distance. The overall mood is contemplative and hopeful.

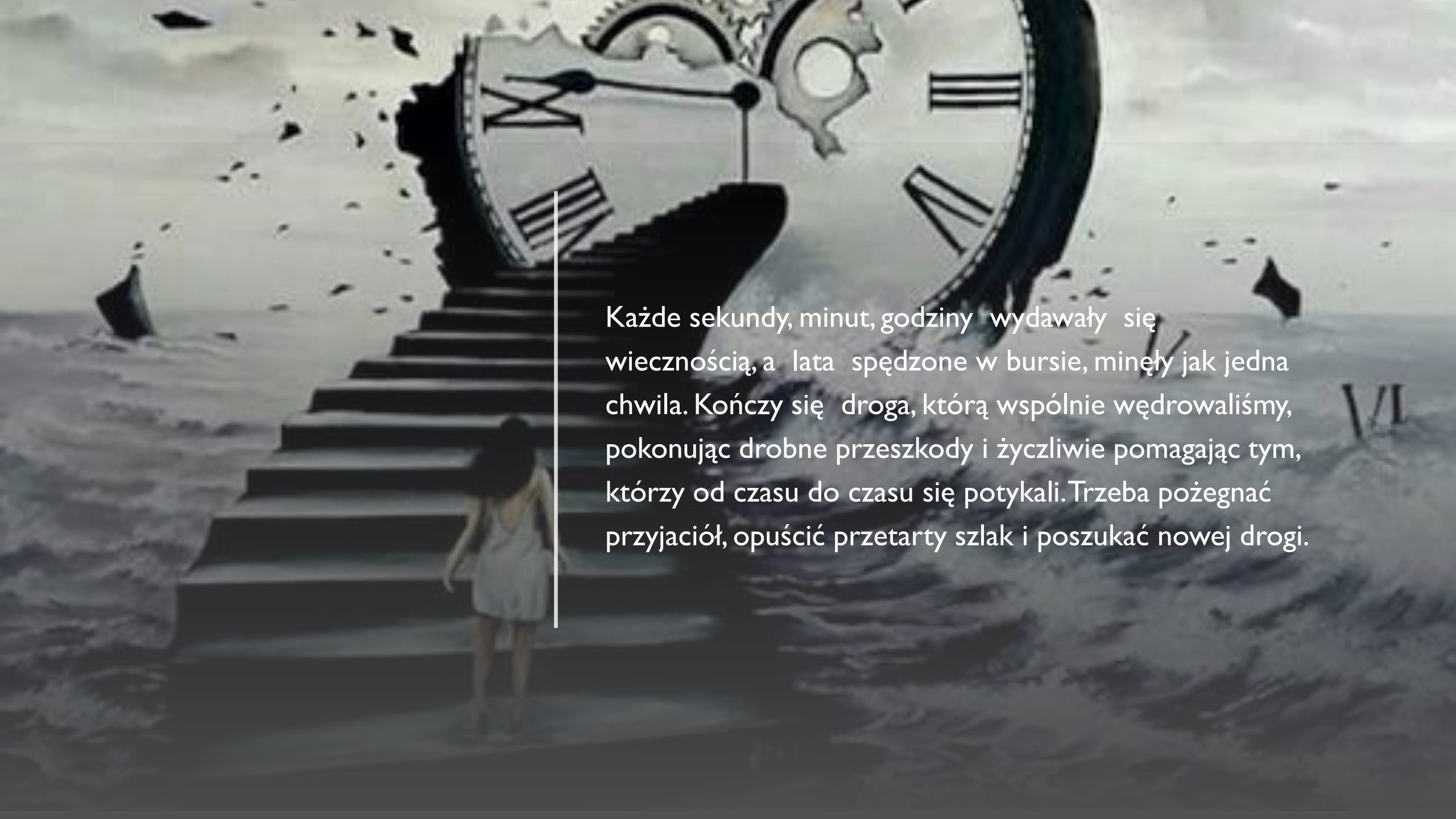
DROGIE
KOLEŻANKI
I KOLEDZY!

WASZA PODRÓŻ WCIAŻ TRWA, WŁAŚNIE
DOBIEGA KRESU JEJ KOLEJNY ETAP.

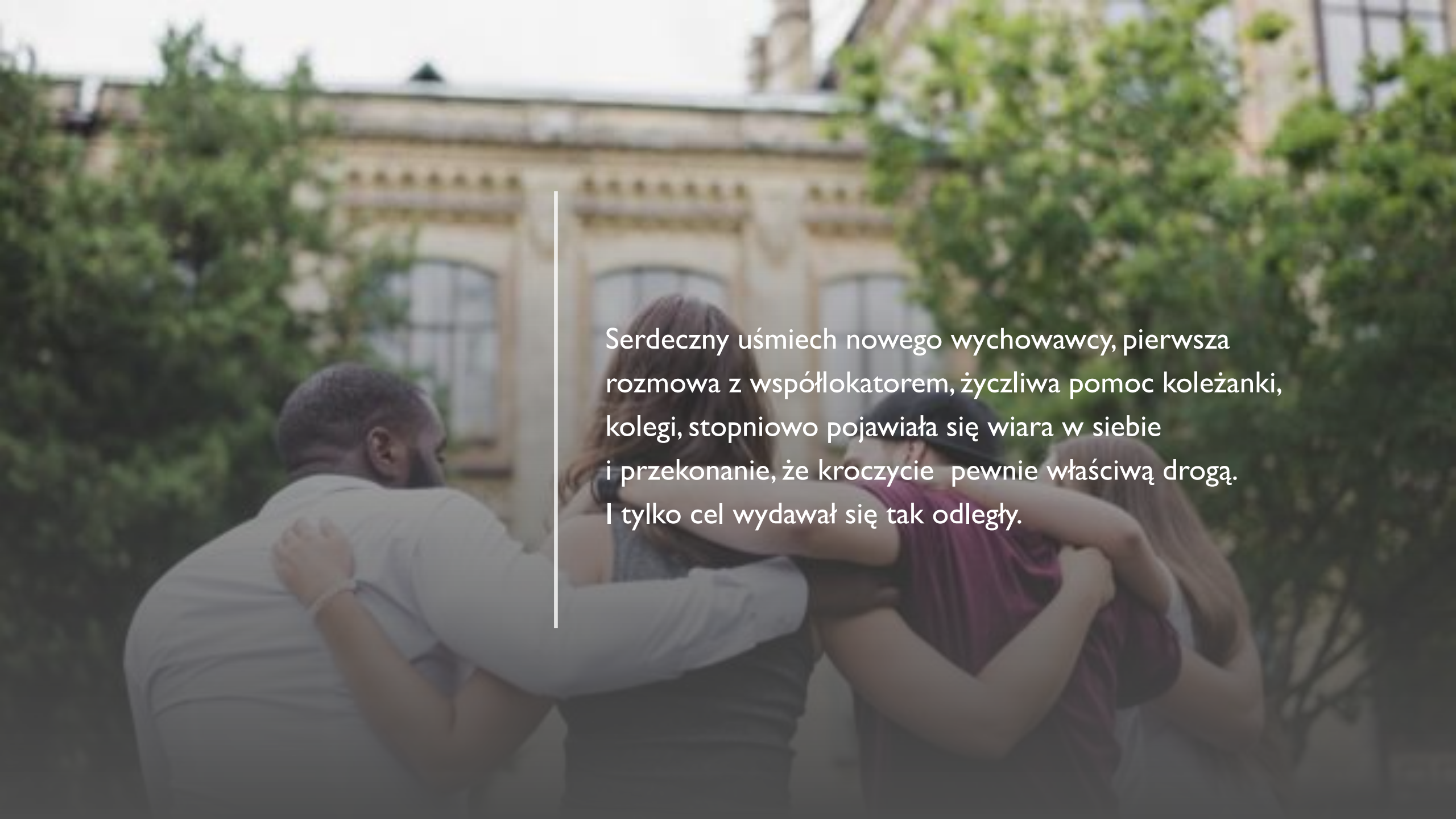
A photograph of a dirt road winding through a field under a dramatic, cloudy sky. The road is light-colored and curves from the bottom left towards the center. The field is green and grassy. In the distance, there is a line of trees. The sky is filled with large, dark clouds, with some lighter patches where the sun is trying to break through, creating a golden glow on the left side.

Początki nie był łatwy – obce twarze, nowe obowiązki
i ten niepokój:

Czy dam radę? Czy na pewno dotrzymam innym
kroku? A jacy będą współtowarzysze mojej wędrówki?

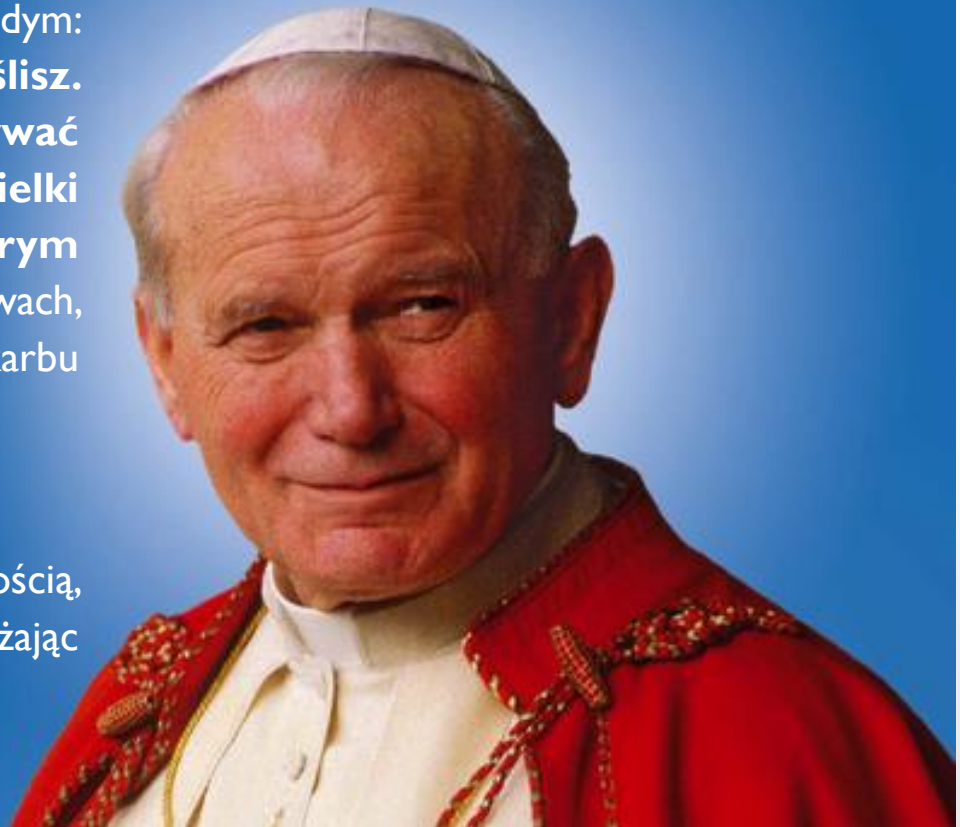
Każde sekundy, minut, godziny wydawały się wiecznością, a lata spędzone w bursie, minęły jak jedna chwila. Kończy się droga, którą wspólnie wędrowaliśmy, pokonując drobne przeszkody i życzliwie pomagając tym, którzy od czasu do czasu się potykali. Trzeba pożegnać przyjaciół, opuścić przetarty szlak i poszukać nowej drogi.

A photograph of a group of people embracing each other in a supportive hug outdoors. In the foreground, a man in a light-colored t-shirt is hugging a woman with long brown hair. Behind them, another person in a maroon shirt is also part of the embrace. The background shows a large, light-colored building with arched windows and lush green trees. The text is overlaid on the right side of the image, separated from the rest of the scene by a thin vertical white line.

Serdeczny uśmiech nowego wychowawcy, pierwsza rozmowa z współlokatorem, życzliwa pomoc koleżanki, kolegi, stopniowo pojawiała się wiara w siebie i przekonanie, że kroczyacie pewnie właściwą drogą. I tylko cel wydawał się tak odległy.

Wielki Polak, Święty Jan Paweł II, powiedział ludziom młodym:
„**Czasem nie zaszkodzi, jak się nad sobą zamyślisz.**
To lepsze niż gdybyś miał lekkomyślnie przeżywać
swą młodość i gubić wielki skarb, wielki
niepowtarzalny skarb, który w sobie nosisz, którym
jesteś Ty sam – każdy, każda.” Pamiętajcie o tych słowach,
wybierając dalszą drogę i strzeżcie неповtarzalnego skarbu
swej młodości.

W chwili refleksji, zastanówmy się zatem nad dojrzałością,
nad dorosłością, nad drogami wyboru, nad życiem podążając
za słowami poetów.

„Dojrzałość”

To nie kwiat, to jest owoc.

Do kwiatu się dorasta,
do owocu - dojrzewa.

Kwiat to owoc lub pozór.

Jak wyróżnić z pozoru
owoc, gdy nawet słońce

Z rzeczy wydobywa cień?

(...) Dorosłość

czy zawsze jest dorosła?

Dało odpowiedź Okrzeja.

I Stary Doktor, który

dojrzał z dziećmi do śmierci
wbrew dorosłym do zbrodni.

M. Piechala

"Pieśni"

- "Tyle razem dróg przebytych
tyle ścieżek przedeptanych..."
- Ile w trudzie nieustannym
wspólnych zmartwień,
wspólnych dążeń?
- Oto jest nasz dzień codzienny,
nasze małe budowanie
trud uparty i niezmienny,
nieustanne kształtowanie.
- Słońce wschodzi i zachodzi,
drzewa kwitną, liście ronia,
my strumień rzeczywistości
kształtujemy naszą dłońią.

- Jesteśmy częstką w zespole,
z niego płynie nasz siła...
- Z dnia na dzień tkaninę tkamy
wzorzystą dla pokolenia.
- Nie jesteśmy, by spożywać
urok świata, ale po to,
by go tworzyć i przetaczać
przez czasy jak skałę złotą.
- Dni i noce z nami biegną,
a my z nimi ku przodowi,
w trudzie, tworząc piękno,
które znów służy trudowi.

K. I. Gałczyński

A person in silhouette stands on a snowy mountain peak, looking out over a vast, cloudy sky. The person is positioned on the left side of the frame, facing right. The sky is filled with large, white, billowing clouds, and the sun is visible in the upper center, creating a bright, hazy glow. The foreground shows the snow-covered, rounded peaks of the mountain.

Spośród wszystkich sztuk najtrudniejsza jest sztuka życia.

Każda odpowiedź na pytanie o sens życia jest banalna.

Uroda życia polega na wyłanianiu - nie rozwiązywaniu problemów, tak, by z każdą chwilą stawać w obliczu tajemnicy. Istnienie tajemnicy czyni życie atrakcyjnym i bogatym.

Oczywistość i jednoznaczność zubażają nasze życie.

Uroda naszej egzystencji polega na odkrywaniu nieprzebranego bogactwa stworzenia.

Żyjemy dotąd, póki się dziwimy.

„Pomimo wszystko”

Człowiek jest nierozumny i egocentryczny.

Nieważne: I tak go kochaj!

Chciałbyś zrobić coś wspaniałego, ale inni źle oceniają twoje intencje.

Nieważne: I tak rób to!

Wypełniając swe obowiązki znajdujesz fałszywych przyjaciół i prawdziwych nieprzyjaciół.

Nieważne: Wypełniaj je i tak!

Dobro, które czynisz, jutro jest zapomniane.

Nieważne: Czyń tak dalej!

Uczciwość, szczerść, przejrzystość czynią cię słabym i bezbronnym.

Nieważne: Nadal bądź uczciwy i szczery!

To, co budujesz od lat, może być zniszczone w jednym momencie.

Nieważne: I tak buduj dalej!

Pomagasz ludziom, a oni tego nie zauważają...

Nieważne: Pomagaj im nadal!

Pragniesz oddać to, co w tobie najlepsze, a inni znieważają cię i odrzucają...

Nieważne: Nieustannie dawaj to, co w tobie najcenniejsze!

Matka Teresa z Kalkuty

**Jak pędzi moje pokolenie
Jak skacze w górę, jak się stara
Dotrzeć - co najbardziej w cenie
Co ma mieć jutro mieć od zaraz.
I ja tak gonie razem z nimi
Niestary jeszcze, choć niemłody
Wiedzący już jak płyną wody
A nie znający gdzie płyniemy.**

Ernest Bryll

"Odys"

- Więc zaczynamy wędrówkę wspaniałą,
zdumieni,

że tak długo czekać trzeba
na piękność, co powinna być widzialna
i łatwa nawet dziecku.

Więc to jest ta wielka dojrzałość?

Trochę mądrość, trochę żalność

Życia własnego niedbałość.

- Niech Cię nie niepokoją

Cierpienia twe i błędy.

Wszędy są drogi proste,

Lecz i manowce są wszędy.

Oto chodzi jedynie,

By naprzód wciąż iść śmiało,

Bo zawsze się dochodzi

Gdzie indziej, niż się chciało.

Każdy z nas jest Odysem

Co wraca do swej Itaki.

L. Staff

"Siedzi ptaszek"

**- Siedzi ptaszek na drzewie
I ludziom się dziwuje,
Że najmądrzejszy z nich nie wie,
Gdzie się szczęście znajduje.**

**Bo szukają dokoła
Tam, nigdzie nie bywa,
Trwonią życia dzień jasny
Na zabiegi i żale,
Tylko w piersi swej własnej
Nie szukają go wcale.**

A.Asnyk

A person is walking away from the camera on a long, straight, paved road that stretches towards a bright horizon. The road is flanked by green fields and some trees. In the distance, there are utility poles and a small structure. The sky is a clear, bright blue, and the sun is low on the horizon, creating a strong lens flare effect that dominates the upper right portion of the image. The overall mood is one of solitude and journey.

"Pieśni"

"Szczęśliwej drogi, już czas..., bo:

Cząstka pracy wykonana

I znów cząstka, i znów cząstka.

I znów noc, i znów od rana

Do cząstki dodana cząstka."

Jesteśmy w pół drogi. Droga

pędzi z nami bez wytchnienia.

Chcielibyśmy i wasz ślad na drogach

Ocalić od zapomnienia.

K.I. Gałczyński

W IMIENIU DYREKCJI, WYCHOWAWCÓW, SAMORZĄDU BURSY, KOLEŻANEK I KOLEGÓW.

Życzymy Wam radości, wytrwałości oczekiwania i najpiękniejszych zbiorów tam, gdzie codziennie zostawicie swoje serce, swój umysł i swoje siły.

Życzymy szerokiego spojrzenia, które pomaga dostrzegać prawdy ukryte, takiej radości, przy której smutek zamiera, a pragnień tak czystych, że od nich niebo błękitnieje.

Życzymy jasnych dni i ładu w duszy, prostej ścieżki w gąszczu codzienności.

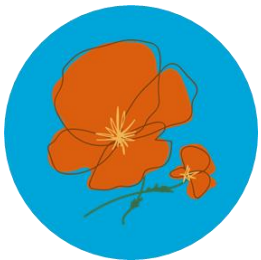
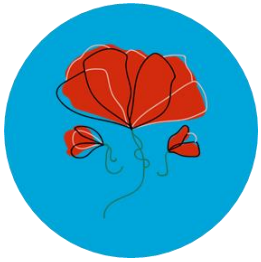
Niech Wasze serca będą wolne od nienawiści, ręce pełne dobrych czynów, zrywanych jak kwiaty – w trudzie codzienności.

Błękit nieba i promienie słońca niech rozpościerają się nad Waszym wędrownym szlakiem.

BURSA
SZKOLNA NR 5
W LUBLINIE

Życzymy powodzenia!

Prezentację przygotowała:
grupa III we współpracy z wychowawczynią
p. Teresą Bielak

BURSA
SZKOLNA NR 5
W LUBLINIE

Lublin, 24 kwietnia 2020 r.